

1.

DE SAMVIRKENDE FAGFORBUND I DANMARK.

København, 23. September 1926.

Til Arbejdskommissionen.

Efter at være gjort bekendt med det af enkelte Medlemmer i Arbejdskommissionen fremsatte *Udkast til Norm for Udbyttedeling* skal De samvirkende Fagforbunds Forretningsudvalg paa den af Kommissionen i Skrivelse af 1. Juni 1926 givne Foranledning bemærke følgende:

Tilhængerne af Udbyttedeling udtaler: »Udbyttedeling er et System, hvorved Arbejderen i højere Grad end under det nuværende almindelige Lønssystem bliver gjort interesseret i Produktionen derved, at der som Tillæg til hans normale Løn gives ham Andel i Virksomhedens Udbytte. Han skulde derved foranlediges til at forøge Arbejdets Indsats i Produktionen enten ligefrem ved en Forøgelse af Arbejdsydelsen eller ved en bedre Udnyttelse af Arbejdstiden, større Økonomi og Omhu med Materialer o. s. v., ligesom hans Interesse for den Virksomhed, i hvilken han arbejder, skulde forøges, saaledes at der blev skabt større Stabilitet i Arbejdsforholdene.

En Norm for Udbyttedeling, som alene bygger paa de her citerede Synsmaader, vil efter vor Opfattelse være forfejlet. De sociale Ulemper ved det gældende Lønssystem har ikke deres Rod deri, at Arbejdernes Indsats i Produktionen er for ringe, at han udnytter Arbejdstiden slet, viser manglende Sans for Økonomi og ødsler med Materialet. De sociale Ulemper ved det gældende Lønssystem er en Følge af Kampen mellem Kapital og Arbejde. Denne Kamp har sin Aarsag i det bestaaende Ejendomsforhold indenfor Industri, Haandværk, Handel og Landbrug. Enhver Udbyttedeling, som ikke har til Formaal at ændre dette Ejendomsforhold til Fordel for Arbejderklassen, vil derfor socialt set være betydningsløs.

Skal der med Udsigt til gode sociale Virkninger fastlægges en Udbyttedeling, maatte denne bygges paa et *kollektivt* Princip og ikke paa et individuelt. Dens Formaal maatte være at sætte samtlige Arbejdets Udøvere i ejendomsmaessig Forbindelse med Produktionsmidlerne.

Det maatte i *første* Grad være samtlige Arbejdere indenfor den paagældende Virksomhed, som ved Hjælp af Udbyttedelingen fik Medejendomsret til Selskabet, ikke som Enkeltpersoner, men som Udøvere af det Arbejde, der kun faar Værdi derved, at det udøves i Fællesskab.

Det maatte i *anden* Grad være samtlige Arbejdere indenfor det paagældende Fag eller Industriomraade, som havde Muligheder for Medejendomsret uden Hensyn til om de tilfældigt er beskæftiget i den ene eller den anden Virksomhed. Ja, selv den, som er helt uden Beskæftigelse, fordi de nuværende Kapitalejere muligvis ved uheldige Dispositioner har frataget ham Adgangen til at udøve sit Erhverv, bør ikke sættes udenfor Ejendoms-